

ЖОРЖ РОДЕНБАХ

ЖЕНСКИТЕ ОЧИ

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

*Очи от Средиземно море, очи от пяна —
от пяната на дните, с горещ лазур обляна,
очи — във вас духът ни се връща в младостта.
Какви морета плискат зад синята черта,
о, острови-близнаци сред водните пустини,
какъв ли залив скрит е в зениците ви сини?*

*Безкраят се отдръпва, люлян като на длан.
И пак духът на път е, от ветрите терзан,
разпален от очите на толкова красиви
жени... Но колко често и ураганът с диви
конвулсии връхлита и го захвърля в плен
на айсбергите мъртви сред севера студен:
и лед, и снежни вихри, и мрачини мъгливи;
или пък на самия екватор, разкален
от пламъци надменни и огнени корали,
реки от гъста лава, простора разорали.
Как подло дебне само лазурният капан!*

*Духът в подмолна схватка се чувства подигран,
напуска своя кораб с платната лекокрили
и мрежите, в които звезди до днес ловил е,
сече самите мачти и целия товар
той в бездната изхвърля от своя кораб стар.*

*В една прекрасна вечер — тук свършва младостта
ни! —*

*той в пристана навлиза; узрял е, ще престане
в лазура на очите да плава, да хвърчи...*

Ах, тази стръв да плаваш в красивите очи!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.